

آنچه در دل نهان دارند، به مراتب بزرگ‌تر است!

(ترجمه)

دولت فرانسه صدور بسته‌ای از قوانین را برای مبارزه با "اسلام سیاسی" - طبق توصیف آن - توصیه کرد و در همان روز اتریش و دنمارک به آن پیوستند که قوانین آن‌ها برای مسلمانان موجود در سرزمین‌های‌شان ممکن است چالش برانگیزتر باشد. پیشنهاداتی که حزب خلق دنمارکی تحت عنوان "توقف مسلمان‌سازی" و محافظت بر "مسیحیت کشور"، و این حزب خلق، یک روز قبل از کنفرانس سالانه خود، بر اساس خبرگزاری دنمارک و مطبوعات محلی با خواستار "تشدید درگیری فرهنگی مسیحی از طریق تبشیر میان مسلمانان موجود در کشور"، هم‌چنین پیشنهادات برای جلوگیری از ساخت مساجد و ممنوعیت پوشش سر، در یک بسته‌ای از قوانین باعث شگفتی شد. شاید این سه کشور قصد دارند مسلمانان را در خانه‌ها و مساجدشان محدود کنند، تا زمانی که به تغییر دین یا مهاجرت متوسل شوند. از جمله قوانین توصیه شده، جرم شمردن آموزش در خانه برای فرزندان مسلمانان است و هم‌چنین توصیه می‌گردد که صنف‌های شنا برای کودکان مختلط شود... و از طرفی دیگر وزیر کشور فرانسه به صورت علنی با صدای بلند گفت: «جنگ با تروریست به معنای از بین بردن اسلام سیاسی بوده، که زمینه‌ساز مناسبی برای خشونت است.» هدف از این قانونگذاری و قوانینی که ممکن است در کل اروپا تأثیر بگذارد، عبارت از مجرم شمردن اسلام به عنوان یک ایدئولوژی سیاسی و یک نظام حکومتی و پذیرش ادغام کاملی است که هرچند یک زمان طولانی باشد؛ اما باعث از بین بردن دین و التزام مسلمانان شود، و این جانب دیگر احمق فرانسه - ماکرون - از نمایندگان دینی اسلامی در فرانسه به صورت صریح و با تعهد واضحی خواسته است که اسلام یک دین سیاسی نیست. او فکر کرده که اسلام و ایدئولوژی اسلامی مانند همان دینی است که او حمل می‌کند و شیوخ اسلام و ائمه جماعات مساجد مانند راهبان‌شان در کلیساها هستند که برای‌شان حق جدا نمودن دین از دنیا وجود داشته باشد!

قوانین و توصیه‌هایی که توسط فرانسه یا اتریش صادر شده و اخیراً توسط دنمارک و سایر کشورهای اروپایی -مانند سوئد و بلژیک- اگرچه از جمله کشورهای عاقل‌تر به نظر می‌رسند- سفارش گردیده است، باید گفت که این قوانین مسلمانان را به هیچ چیز مقید نمی‌سازد، زیرا این مسلمانان نیستند که اجازه تغییر و یا تبدیل شریعت را داشته باشند و حتی این اجازه به رسول الله صلی الله علیه و سلم نبود؛ با وجودی که چقدر مقام والای دارد! الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ) [سوره یونس آیه 15]

ترجمه: بگو: مرا نرسد که خودسرانه و به میل خود آن را تغییر دهم. من جز به دنبال چیزی نمی‌روم و جز چیزی را نمی‌گویم که بر من وحی گردد.

وقتی برای رسول الله صلی الله علیه و سلم این اجازه نباشد؛ پس برای علمای مسلمان و امامان آن‌ها هرگز نخواهد بود! ایدئولوژی اسلامی یک ایدئولوژی سیاسی است و این همان چیزی است که ورقه بن نوفل در اولین روزی فهمید که آنچه بر رسول الله صلی الله علیه و سلم نازل شده بود، شنید. ایدئولوژی اسلامی و احکامی که از آن نشأت می‌گیرد، یک ایدئولوژی سیاسی بوده، به این

معنی که این دین برای رسیدگی به امور مردم در داخل و حمل دعوت اسلامی را به بیرون با دعوت و جهاد انجام می‌دهد. به عنوان مثال: نماز، یک حکم شرعی، و فرض است و فرضیت آن از جانب شارع سبحانه و تعالی آمده است. در این جا دولت اسلامی لازم است تا ترک کنندگان نماز را سرزنش کند و این از مواظبت آن است. واجب بودن جهاد نیز یک حکم شرعی است، باز هم لازم است تا دولت اسلامی باشد که آن را رهبری کرده و فرار کنندگان از جنگ را سرزنش کند و این حکم شرعی است که فقط دولت اجازهٔ تنفیذ آن را دارد.

وجوب زکات و توزیع آن در صنف‌های هشت‌گانه با تفاضل یا تساوی نیز یک حکم شرعی است و سیاست رعیت در اسلام است. بناءً اسلام با ایدیولوژی و احکام نشأت گرفته از آن و راه‌حلهایی که در آن ذکر شده تمام‌شان از يك مصدر بوده و آن خالق سبحانه و تعالی است، پس سیاست و مراقبت از امور به هیچ وجه از اسلام و ایدیولوژی آن جدا نمی‌شود. زیرا قوانین و احکام بخشی از ایدیولوژی اسلام بوده، از آن نشأت گرفته و بر آن بنا شده است. پس سیاست در نزد ما عبادتی است که با آن به سوی الله سبحانه و تعالی تقرب می‌جوئیم؛ چنانکه با نماز، جهاد و حمل دعوت به او نزدیک می‌شویم... و هرگونه دعوت به جدایی دین از سیاست یا جدائی دین از دولت، دعوتی است که یا صاحب آن جاهل یا مزدور!

هنگام ورود رسول الله صلی الله علیه وسلم به مدینه، اولین کاری که وی انجام داد، نوشتن قانون اساسی برای دولت جدید، "وثیقهٔ مدینه" بود. این سند اولین قانون اساسی مکتوب در تاریخ بود. او صلی الله علیه وسلم به مدینه مهاجرت نکرد، مگر این که به عنوان حاکم بر کسانی که در آن بودند، با وی بیعت کرده شد و کار حاکم در اسلام مراقبت است و مراقبت نزد ما فقط با اسلام و عقیدهٔ اسلامی و احکامی است که از عقیده نشأت گرفته باشد. هر کسی که خواستار جدایی دین از دنیا، سیاست یا از دولت باشد، قطعاً کسی است که خود را خوار و کوچک داشته است. این فرمودهٔ الله سبحانه و تعالی:

(الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ) [سورهٔ نور آیه 2]

ترجمه: (از جمله احکام سوره، یکی این است که) هر يك از زن و مرد زناکار (مؤمن، بالغ، حرّ، و ازدواج ناکرده) را صد تازیانه بزنید.

چه معنایی دارد؟ اگر خلیفه، دولت مسئول و سیاسی وجود نداشته باشد که این را تطبیق کند؟ این فرمودهٔ الله سبحانه و تعالی:

(قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ) [سوره توبه آیه 29]

ترجمه: با کسانی از اهل کتاب که نه به الله و نه به روز جزا (چنان که شاید و باید) ایمان دارند پیکار و کارزار کنید.

چه معنایی دارد؟ اگر خلیفه، دولت و سیاست خارجی وجود ندارد؟ اسلام، از ابتدا تا انتها، هم چون سلسه و زنجیر به هم پیوسته است؛ عقیدهٔ آن از احکام جدا نیست و قانونگذاری آن از راه‌حلهایش جدا نیست و این بیهوده و غیر قابل قبول است که صاحب ایده‌ای بخواهد ایده‌ای را ارائه دهد و سپس میکانیزم و طریقه‌ای را برای تنفیذ آن وضع نکند. -هر صفت برتر و والاتر برای الله سبحانه و تعالی است.

درخواست احمقِ فرانسه و کسانی که در اتریش و دانمارک تحت کنترل او بودند، از شورای مذهبی فرانسه و برخی از ائمهٔ مسلمانان و نمایندگان مسلمان که دین خود را به دین دیگری فروختند، برای اضافه کردن منشوری ک در آن "اصول جمهوری سکولاریستی و مبارزه با انزوا طلبی" را تشخیص و تأیید کنند - با توجه به توصیف آن‌ها - نشان می‌دهد که آن‌ها نه تاریخ می‌دانند و نه چیزی در مورد اسلام و مسلمانان می‌خوانند و اگر می‌خوانند، می‌دانستند که اسلام مانند سایر ادیان نیست و امامان مسلمان و علمای آن‌ها قدرت حلال و حرام کردن را ندارند.

کرویات سفید خون و سیستم ایمنی امت در صورت قرار گرفتن در معرض ویروس یا میکروب فعال می‌شوند و حملهٔ غرب به اسلام و عقاید آن تغییری در اسلام و مسلمانان ایجاد نمی‌کند؛ بلکه ممکن است این باور در قلب پیروان آن قوی‌تر گردد. و بر احمقِ فرانسه، اتریش و بعد از آن دانمارک این فرمودهٔ الله سبحانه و تعالی منطبق خواهد شد:

(يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ) [سوره حشر آیه 2]

ترجمه: آن‌ها خانه‌های خود را با دست خود و با دست مؤمنان ویران می‌کنند.

و باید دانست که تنها دین مورد قبول نزد الله سبحانه و تعالی اسلام است و پیروان هم‌چون خار در گلوی دشمنان باقی خواهد ماند. غرب وقتی امت اسلامی را می‌بیند که راه احیای دوبارهٔ خود را می‌پیماید و تعداد مسلمانان هر روز افزایش می‌یابد، بناءً دولت آن به وضع قوانینی می‌پردازد که با ساده‌ترین الفبا (آزادی‌ها) مغایرت دارد تا مسلمانان را از رسیدن به هدف و دولت‌شان منصرف سازد، زیرا ایدئولوژی و آزادی‌های سرمایه‌داری مانند بت خرمائی مردمان دوران جاهلیت است که هرگاه گرسنه بود، آن را بخورد! گویا غرب، با تمام صراحت، فریاد می‌زند که آزادی‌ها در برابر مسلمانان متوقف می‌شود. از اینجا معلوم می‌گردد که ما از نظر فکری بر آن‌ها پیروز شدیم و چیزی جز پیروزی عملی باقی نمی‌ماند و این فقط با دولت خلافت به زودی متحقق خواهد شد! ان شاء الله!

نویسنده: ابوالمعتز با الله الاشقر

مترجم: احمد صادق امین